

ερείπια καλύπτοντα ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πτώματα— ἀφ' ἐτέρου ὀλόκληρον τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος, φρίττον κατ' ἀρχάς, συγκινούμενον εἶτα καὶ μετὰ δακρύων σπεύδον πρὸς μείωσιν τῆς συμφορᾶς πρὸς βοήθειαν τῶν ἐπιζώντων. Ὅλους, ὄλους, πάσας τὰς τάξεις, πάντα τὸν λαὸν περιλαμβάνει τὸ εὐγενὲς τοῦτο θέαμα: ἐργάται καὶ ἀχθοφόροι κατὰ ἑκατοντάδας προσφέρουσι δωρεὰν τοὺς βραχιόνάς των πρὸς ἔκχωσιν καὶ διάσωσιν τῶν δυστυχῶν, πρὸς μεταφορὰν τῶν πληγωμένων, πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν· ὁ βασιλεὺς, ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς συμφορᾶς, τηλεγραφεῖ ὅπως δαπανηθῆ διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἴου δῆποτε ποσὸν διὰ τὰς πρώτας ἀνάγκας καὶ σπεύδει ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ὅπως διὰ τῆς παρουσίας του ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ πικρὸν καὶ βαρῦτατον ἔργον, τὰ ἐπαρχικὰ καὶ δημοτικὰ συμβούλια ἐν βίᾳ ψηφίζουσι βοήθειαι καὶ τηλεγραφικῶς διαβιβάζονται πανταχόθεν τῆς Ἰταλίας τῷ Νομάρχῃ Νεαπόλεως ἑκατοντάδες χιλιάδων φράγκων: ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Νεαπόλεως προσφέρουσι ἀνὰ ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων ἑκάστη· ὁ τύπος διοργανίζει ἰδιωτικὰς συμφορὰς πανταχοῦ, ἐν ταῖς μεγαλουπόλεσιν, ἐν τοῖς χωρίοις: οἱ ὑπουργοὶ σπεύδουσιν ἀνὰ οἷς ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ἀφοῦ πρῶτον ἐν Ρώμῃ συνελθόντες εἰς συμβούλιον διέθηκαν σπουδαῖον χρηματικὸν ποσόν, διὰ τὰ πρώτα βοηθήματα: οἱ πρίγγητες τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τηλεγραφικῶς διαβιβάζουσιν ἐκ τῶν ἰδίων χιλιάδας καὶ χιλιάδας φράγκων καὶ οἱ σπουδασταὶ ἐν τοῖς σχολείοις συλλέγουσι τὰς ἰσχύας των προσφορᾶς, καὶ πάντες θέλουσι καὶ τὸ δῶσόν, καὶ τὸ κάμουν, κάπως νὰ βοηθήσουν: εἶνε ἄμιλλα ἀγαθοεργίας, πυρετὸς ἐλέους, ἔξαψις ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, ἥτις σοὶ ἀποσπᾷ δάκρυα, ναι, καὶ σχεδὸν σχεδὸν ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ συμβαίῃ κάποτε μία δυστυχία, ὅπως ἐν αὐτῇ ὄντως ἐκδηλοῦται ἡ ἀνθρώπινος καρδιά εὐγενής, συμπαθοῦσα, ἀγαπῶσα, χριστιανική.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλίᾳ, Γερμανίᾳ, διενεργοῦνται ἤδη συν-

νεισφοραὶ ὑπὲρ τῶν ταλαιπώρων θυμάτων τῆς νήσου Ischia· τὸ αἶσθημα αὐτὸ τῆ, φιλανθρωπίας ὑπερέαλλον τὰ ὄρια ἐνὸς ἔθνους, ἐξερχόμενον τῶν συνόρων ἐπικρατείας καὶ διαπλούμενον παρ' ἐτέροις ἀνθρώποις, οὐς συμφέροντα καὶ ἀντιζηλαὶ ἀπ' ἐκείνων ἴσως χωρίζουσι, συμπληροῖ τὴν μεγάλην τῆς ἀγάπης εἰκόνα, παρομοίως τῇ ὁποίᾳ μόνος ὁ Ἰθ' αἰὼν εἶδε τοῦ Χριστοῦ τὰ ὄνειρα.

Ἐλεεῖτε, ἐλεεῖτε! Κάμετε καὶ σεις αὐτοῦ κατὰ τι: ἡ φιλανθρωπία εἶναι τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ ἐνὸς ἔθνους· ἂς μὴ ὑστερήσῃ ἡ Ἑλλάς τῶν ἐτέρων τῆς Εὐρώπης· ἔθνων· δότε σεις οἱ τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* τὸ παράδειγμα· ἂς προσενηγῶσιν αἱ στήλαι τῆς ἐφημερίδος, ὅπως συλλέξωσι τὰς προσφορὰς πάντων· ἂς ὠφεληθῶμεν τῆς ἔστω καὶ πικρᾶς ταύτης περιστάσεως ὅπως προσφέρωμεν ἓνα ὄσολόν καὶ ἐν δάκρυ εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν· οἱ ἄλλοι θὰ τὸ ἐνθυμηθοῦν μίαν ἡμέραν.

A. G. H.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἔτος ὀλόκληρον παρήλθεν ἀφ' ὅτου ἡ νόσος εὐλογία ἐνεσκηψεν εἰς τὸ χωρίον Κοροπί τοῦ Δήμου Κοροπίας καὶ οὐδέμια μέχρι τοῦδε γενναία φροντίς ἐλήφθη πρὸς ἀποσόθησιν αὐτῆς. Μολοντί δὲ τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐπανειλημμένως ἔγραψε περὶ τῆς ἀκηδείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Κρωπίας καὶ ἐζήτησε τὴν ἄμεσον ἐνέργειαν ἐπὶ τούτου τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, οὐδὲν ἀπιτελεσματικὸν μέτρον ἐλήφθη καὶ ἤδη ἔρχομεν νέαν ἐπίτασιν τῆς εὐλογίας, ἐξ ἧς συνέβησαν περισσότερα τῶν τριάκοντα κρουσμάτων καὶ εἰς ἑκατὸν δὲ ἀναβιβάζονται οἱ μέχρι τοῦδε ἀποβιώσαντες. Ἐπειδὴ δὲ τὸ χωρίον Κοροπί εὐρίσκεται εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τὴν πρωτεύουσιν, καθ' ὅσον καθ' ἑκάστην ἔρχονται ἐκεῖθεν χωρικοὶ, φο-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 529)

— Ἐλθετε, φίλε μου, εἶπεν, ἔλθετε. Μὴ λησμονῆτε τὰς συστάσεις μου· ἔστε ἥρεμος, ἰσχυρός.

Συγχρόνως μετ' αὐτοῦς, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τῆς οἰκοδομῆς ἐφάνησαν ἐξελθοῦσαι ἡ βαρόνη καὶ ἡ Ἐρριέττη. Ἐκεῖ, ἔμελλον νὰ ἀποχωρισθῶσιν. Ἀμφότεραι ἦσαν μελανεῖμνες, ἔχουσαι ἑκάστη μέλανα καὶ πυκνὸν πέπλον ἀνηρτημένον ἐπὶ τοῦ πύλου. Ἡ βαρόνη ἐκράτει μικρὸν ἑδοιοπορικὸν σάκκον.

Οἱ δύο ἄνθρωποι ἀσκεπεῖς προῦχώρησαν πρὸς τὰς κυρίας, αἵτινες εἶχον σταθῆ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων τινῶν βηματίων. Ἡ βαρόνη ἦν καταβεβλημένη, ἀλλὰ διετήρει τὴν γαλήνην καὶ ἐφάνετο ὅτι ἀπόφασιν εἶχε νὰ ὑποφέρῃ ἀκόμη. Ἡ Ἐρριέττη ἦν ὠχρὰ καὶ ἔτρεμεν· ἡδύνατο ἕκαστος νὰ παρατηρήσῃ ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῆς τὰ ἴχνη δακρύων μὴ ἀπομαχθῶντων καλῶς.

Ἡ κ. Λαγγάρδ τείνας τὴν χεῖρα πρὸς τὴν βαρόνην.

— Κυρία ἐντάμωσιν, κυρία, εἶπε, καλὴν ἐντάμωσιν καὶ ἐντὸς ὀλίγου, ὡς ἐλπίζω.

— Δὲν θὰ παῖσω σκεπτομένη ὑμᾶς, ἀπήντησεν ἡ κυρία Δεσιμαίς.

Τοῦτο μόνον εἶπον καὶ ἔστησαν ἀπέναντι ἀλλήλων ἄφωνοι, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν εὐγλωττότερον τοῦ λόγου.

Ἡ κ. Λαγγάρδ στραφεῖς εἶτα πρὸς τὴν Ἐρριέττην εἶπεν αὐτῇ τοὺς λόγους τούτους, τοὺς ὁποίους μόνη ἡδύνατο νὰ ἐγγόση.

— Ὑπεσχέθην καὶ θὰ τηρήσω τὰς ὑποσχέσεις μου.

Ἡ νεάνις ἀπήντησεν αὐτῷ διὰ βλέμματος μεστοῦ ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης, εἶτα προχωρήσασα κατὰ ἐν βῆμα ἔτεινε τὸ μέτωπον.

Λίαν συγκεκριμένης ὁ κ. Λαγγάρδ κατησπάσθη αὐτό. Τότε ὁ Λυκογιάννης, ὅστις ἴστατο ὀλίγω ὕψισθεν, ἐπλησίασε τὴν βαρόνην.

— Κυρία, εἶπε μετ' ὀφθαλμῶν συγκεκριμένην, λογιζομαι εὐτυχῆς γνωρίζω τὰρα ὅ,τι ὑμεῖς καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη ἐπράξατε ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἄ! εἶμαι ὑπερήφανος, εὐτυχῆς διότι ὑπῆρξα τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης ἀφοσιώσεως. Ὅταν σκέπτομαι τί ἤμην, ὅταν θὰ συγκρίνω τὸν ἀγαριάνθρωπον μετὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν σημερινόν, θὰ θελω, ἰδοὺ τὸ ἔργον ὑμῶν. Μετὰ τῶν ζωηρῶν εὐχαριστιῶν μου, κυρία, δέξασθε τὴν ἐκφρασιν τὴν βαθείας εὐγνωμοσύνης μου.

ρείς τοῦ μολύσματος, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται οὐδὲ εἰς τὴν ἐλαχίστην κάθαρσιν, ἐντεῦθεν δὲ δυνατὸν νὰ προκύψωσι νέαι σκηναὶ Κανθάρου καὶ Γουδι, παρακαλοῦμεν ἀπαξ ἔτι τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, ἃς καθιστῶμεν καὶ ὑπευθύνους νὰ λάβωσι πᾶν δυνατὸν μέτρον πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κακοῦ· διότι ὡς ἐπληρορορήθημεν ἐν Κοροπί οὔτε γενικῶς ἐνηργήθη ἐμβολιασμός, οὔτε ἐπιτυχής, ἀλλ' οὔτε τὸ σωτήριον μέτρον τῆς ἀπομονώσεως καὶ ἀπολυμάνσεως ἐφηρμόσθη καθόλου.

Δὲν ἐντράπη ἡ Ὄρα ἢ χθεσινὴ, γράφουσα περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὄχθετῶν, νὰ δημολογίῃ μετὰ προφανοῦς ἀναισθησίας ὡς κυβερνητικὸν ὄργανον ὅτι εἰς ἕκ τῶν ὄχθετῶν αἰνεῖ, ὡς γνωστὸν, γενικὸν ὄχησιον τῶν ἐκατέρωθεν τῆς ἑδοῦ βόθρων τῶν οἰκίων. Δι' αὐτὸ εἶνε οἱ ὄχθετοί; Καὶ ἂν δὲν ἦνε, τότε πῶς ἡ Ἀστυνομία τοῦ Τρικούπη ἐπιτρέπει τὴν τοιαύτην δυσώδη παρανομίαν; Τὸ δὲ φρικτότερον εἶνε ὅτι καὶ πρῶην μέλη τοῦ ὑπουργείου, ὡς ὁ κ. Καλλιγᾶς, εἶνε ἔνοχοι τοιοῦτου ἐγκλήματος. Καὶ τὸ φρικτότατον ὅτι αὐτὸς ὁ κ. Φιλήμων, μὲ τὸν διπλοῦν αὐτοῦ τίτλον, ὡς πρόεδρος τοῦ Δημοτικῆς Συμβουλίου καὶ δημοσιογράφος ἀντιπολιτευόμενος, ἐνέχεται καὶ αὐτὸς ὡς ἰδιοκτήτης καὶ οἰκογενειάρχης εἰς τὴν δηλητηρίασιν τῆς ἀτμοσφαιρας. Διότι βλέπετε ὅλοι εἴμεθα διὰ νὰ φωνάζωμεν, πολὺ ὀλίγοι δὲ πράττουσιν ἢ μᾶλλον πολὺ ὀλίγοι δὲν διαπράττουσι.

Ὅ,τι γίνεται μὲ τοὺς ὑπουργούς μας εἰς τὰς διοικητικὰς θέσεις, τοῦτο συμβαίνει μὲ τοὺς συλλόγους εἰς τὰς διδασκαλικὰς θέσεις. Δὲν ἀποβλέπουν ποῖος εἶνε ὁ καλλίτερος, ποῖος εὐδοκίμει, τίς ἐκπληροῖ τὸ καθήκον του, ἀλλὰ ποῖος ἀρέσκει ἢ δὲν ἀρέσκει, τίς γνωρίζει νὰ περιποιῆται τοὺς Ἐφόρους καλλίτερα, τίς νὰ κάμνη χατήρια περισσότερα, τίς εἶνε ἐρωτόληπτος ἢ εἶνε παραπολὺ τοιοῦτος, τίς

— Σᾶς ὀφείλομεν, Ἰωάννη. τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπράξαμεν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἐσώσατε τὴν ζωὴν τῆς θυγατρὸς μου, φίλε μου, τοῦτο δὲ οὔτε αὐτὴ οὔτη ἐγὼ δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν. Ἰωάννη, προσέθεσε, μετὰ τινος ἐρεθισμοῦ, ἐναγκαλισθητέ με.

Ὁ νεανίας ἔσχε φρικασίαν τινα χαρᾶς, ἀλλ' ἐδίττασε πρὸς στιγμὴν συγκρατούμενος ἐξ αἰσθήματος σεβασμοῦ. Ἄλλ' ἢ βαρόνη εἶχεν ἀνοίξει αὐτῷ τοὺς βραχίονας, ὅτε οὗτος ἐπλησίασεν ἀφείε νὰ τῷ διαφύγῃ εἰς λυγμός.

Ὅτε δὲ ἐπλησίασε τὴν Ἐρριέττην μόνον τὴν λέξιν «εὐχαριστῶ» ἠδυνήθη νὰ προσφέρῃ τὰς λοιπὰς δὲν κατάρθρωσε ν' ἀπαγγεῖλῃ. Τότε, τὸ στήθος ἔχων πεπεισμένον, τὴν ψυχὴν ἐστενωχωρημένην, μὲ ἀκτινοβολοῦντας ὀφθαλμούς ἐγονυπέτησε καὶ λαβῶν μίαν τῶν χειρῶν τῆς νεανίδος προσεκόλλησε τὰ τρέμοντα χεῖλη του ἐπ' αὐτῆς.

Τὰ δάκρυα τῆς Ἐρριέττης, ἧτις ἔμενον ὡσαύτως ἄφωνος, ἔρρευσαν, ἕπως καλύψῃ δὲ αὐτὰ καὶ τὸ ζωηρὸν ἴσως ἐρύθημα, ὅπερ ἀντικατέστησε τὴν ὠχρότητα αὐτῆς, κατεβίβασε μετὰ σπουδῆς τὸν πέπλον τῆς.

Ὁ Λυκογιάννης ἐγερεθεὶς ἔρριψε βλέμμα ταχὺ ἐπὶ τοῦ προσώπου του, ὅστις ἐμεῖδιᾶ ἠδέως.

Οἱ ἵπποι ἀνυπομονοῦσιν, ὁ δὲ ἠνίοχος ἀναμένει· ἀναχωρήσωμεν, εἶπεν ἡ κυρία Δεσμομαίς, ἀνταλλάσσουσα τελευταῖον βλέμμα μετὰ τοῦ κυρίου Λαγγάρδ.

Ἀμφότεραι διελθοῦσαι τὴν αὐλὴν καὶ τὸν οὐδὸν τῆς θύ-

εἶνε δουλικώτερος τοῦ ἄλλου καὶ τὰ παρόμοια. Ἐν Φιλιππουπόλει ἐφέτος ἡ διδασκαλία εἰς τὰς γενομένας ἐξετάσεις ἐφάνη καρποφορωτάτη. Καὶ ὅμως μεθ' ὅλα τὰ καλὰ ἀποτελέσματα ἀπελύθησαν ἄνευ σπουδαίου λόγου ὁ κ. Σακελλαρίου, διευθυντῆς τοῦ Ζαριφείου, προλαβὼν καὶ πάραυτῆς, καὶ οἱ καθηγηταὶ Οἰκονομίδης, Βαφειάδης, Δημητριάδης, ὅλοι δὲ αὐταὶ αἱ ἀπαιτήσεις πρὸς μεγάλην τῶν Σχολείων ζημίαν. Ἐλήφθησαν δὲ τὰ μέτρα ταῦτα σχεδὸν ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, καὶ μόνον πρὸς ἱκανοποιήσιν προσωπικῶν παθῶν. Ὁ Θρακικὸς Σύλλογος, ὑπ' οὗ τὴν διεύθυνσιν τὰ Ζαριφεια διδασκαλεῖα, ἃς ἐξετάσῃ καλῶς πρὶν ὑπογράψῃ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου του κ. Καραπαναγιώτη ἐκδοθέντας φετφάδες, διότι ὡς παραπαναγιώτης μπορεῖ νὰ τὰ εἶδε ὅλα μαῦρα τὰ πράγματα καὶ ἐζήτησε νὰ τὰ μουντζουρώσῃ.

Περὶ τὴν δευτέραν καὶ τριάνοντα πέντε λεπτὰ περίπου τῆς πρώτης σήμερον ἠσθάνθημεν σεισμὸν δυνατὸν. Εἶθε νὰ μὴ ἐπῆλθον δυστυχήματα εἰς ἄλλα μέρη. Ἐχομεν τὸν τύπον, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν χολέραν· ἤδη μᾶς ἐπῆλθεν καὶ ἡ ὄργη Κυρίου. Ὑπάρχουσιν οἱ φοβούμενοι σεισμούς ἐν ταῖς νήτοις.

Ὡς διὰ νὰ τιμωρηθῇ ὁ φίλος κ. Θ. Γ. Κολοκοτρώνης, ὁ φιλάνθρωπος Φαλᾶς, διότι ἔκαμε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν εἰς τὴν κυβερνήσιν νὰ ζητήσῃ αὐτὸς νὰ διευθύνῃ τὸ Λοιμοκαθαρητήριον, ἐπροτίμησαν δὲ ἀντὶ τοῦ πανελληνίου ὀνόματος καὶ χαρακτήρος τὸν φαῦλον Σακελλαρόπουλον, τοῦ ἔρριξαν σήμερον εἰς τὴν πόρτα του ἐμπρός, Ὀδὸς Μουσῶν, παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος, ἐν ψοφῆμι φοβερῷ, ἕνα κύβηρον τρισκαιδεκάπηχον, χύνοντα τὴν βρώμα του καὶ τὴν σπῆψιν του καὶ τοὺς δηλητηριώδεις ὀργανισμούς του ὡς πίδακα τοῦ

ρας ἀνέβησαν ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ἧς σχεδὸν ἀμέσως ἠκούσθη ἡ περιστροφή τῶν τροχῶν ἐπὶ τῆς λιθοστρώτου.

Ὁ Λυκογιάννης ἔμενον ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἀκίνητος ὡς ἄγαλμα. Ὁ κύριος Λαγγάρδ ἔθεσε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ νεανίου, ὅστις ἀνετινάχθη, ὥσει εἶχεν αἰφνης ἐξυπνήσει.

— Μεθαύριον, εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος Λαγγάρδ, ὅλ' ἀναχωρήσωμεν ὡσαύτως.

Ὁ νεανίας ἀνεστέναξε.

— Πρέπει νὰ ἦθε ἰσχυρὸς, φίλε μου· ταῦτά εἰσιν αἱ μικραὶ δοκιμασίαι τοῦ βίου.

Ὁ Λυκογιάννης ἐμεῖδιᾶσε θλιβερῶς καὶ παρατηρῶν τὸν προστάτην αὐτοῦ.

— Εἶσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ ἐμέ; ἠρώτησε.

— Μάλιστα. ἠδυνήθητε νὰ νικήσητε τὴν συγκίνησίν σας ὅσον ἔπρεπε, ἐφάνητε μᾶλλον ἥρεμος, μᾶλλον κύριος ὑμῶν αὐτῶν ἢ ὅσον ἠλπίζον· πολὺ καλὰ, Ἰωάννη, πολὺ καλὰ! Οὐδὲν εἶπετε, οὐδὲν ἐπράξατε τοιοῦτον, ἐξ οὗ νὰ ὑποπτεῦσῃ ἡ Ἐρριέττη τὰ σχεδία μου, τὰ ὅποια ὀφείλει ν' ἀγνοῇ ἐπὶ τῆς ἐισέτις χρόνον. Εἰσέρχεσθε εἰς νέον βίον, φίλε μου, ἔχετε ν' ἀντιπαλαίστητε πρὸς τοὺς ἀγῶνας οὐχὶ πλέον διὰ τῆς φυσικῆς ρώμης, ἀλλὰ διὰ τῆς ἠθικῆς ἰσχύος. Μάλιστα, Ἰωάννη, εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σᾶς διότι σήμερον ἐδείχθητε ἰσχυρός.

Ὁ δυστυχὴς Λυκογιάννης ἐφάνη ἰσχυρὸς, ἀλλ' ὅτε ὁ εὐ-

ἀναβρυτηρίου. Εὐτυχῶς ἀφοῦ ἐδρόσισε τὰ περίξ κάμποσαις ὥραις, ἐλθόντα τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας τὸ παρέλαβον, τῆς κηδείας του γενομένης μετὰ μεγάλης πομπῆς. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἦτο καὶ ἰππότης.

Ὁ κ. Μαντόλας συνέλαβε τὴν εὐτυχιστάτην ἰδέαν νὰ συνταχθῇ ταχυδρομικὸς χάρτης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις τῆς γενικῆς ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας, ἔχων ὅλας τὰς γραμμάς, τὰς τε ἀτμοπλοικίας καὶ τὰς τῆς ξηρᾶς, ποῦ ὑπάρχει γραφεῖον ταχυδρομικόν, τὴν ἀπόστασιν τῶν ὥρων, κτλ. Τὸν χάρτην αὐτὸν ἐσχέδιασεν ὁ ἀξιόλογος χαρτογράφος μα; κ. Χρυσόχομος μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἀκριθείας καὶ ἐπιστημονικότητος. Ἐστάλη δὲ εἰς τύπωσιν εἰς Βενετίαν. Συγχαίρομεν εὐκρινῶς τὸν κ. Μαντόλαν διὰ τοὺς σωτηρίους νεωτερισμοὺς οὓς εἰσάγει ἐν τῷ κλάδῳ, ἐκείνους δηλαδὴ ὅσους τῷ ἐπιτρέπει νὰ εἰσάγῃ ἢ πολιτικῇ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Πατρῶν θεσμὸν αἰσθηματικώτατον κοινωνικῆς ὑφῆς ἔργον, τὰ *Καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου* τοῦ μεγάλου μεταρρυθμιστοῦ Ματσίην. Ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ χιλιάδας θὰ ἐξοδευθῇ.

— Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ ἐν Πειραιεὶ διευθυντρία ἰδιωτικοῦ Παρθεναγωγείου κ. Ζωῆ Γκίκα, ἐπιθυμοῦσα ν' ἀνταποκριθῇ διὰ πάσης θυσίας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὁσημέραι καταπληκτικῆς μεγεθυνομένης πόλεως τοῦ Πειραιῶς, ἐνοικίασε δι' ἀδράς δαπάνης, τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας Θεμιστοκλέους εὐρύχωρον καὶ μεγαλοπρεπῆ οἰκίαν τῶν κυρίων Τσαουσοπούλων (πρώην Ἰωαννίδου).

Οὐδεμίαν ὑπολείπεται ἀμφιβολίαν, ὅτι τὸ ἀξιόλογον τοῦτο Παρθεναγωγεῖον, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὁποῦοις δικαίως ἐναθρόνεται οἱ Πειραιεῖς, διευθυνομένου οὕτω ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῆς εὐπαιδεύτου διευθυντρίας αὐτοῦ, μέλλει νὰ καταστῇ

εργέτης αὐτοῦ ἀνεχώρησε, μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του ὅπου ἐκλαυεν ὡς παιδίον.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐπανόδου τῆς βαρόνης Δεσιμαῖζ ἐν Βωκοῦρ, ὁ σύζυγος αὐτῆς, ὃν εἶχε χαιρετήσῃ μόνον τὴν προτερῖαν, χωρὶς νὰ τῷ ὀμιλήσῃ, ἠρώτησε δι' ὑπηρετοῦ ἐὰν εὐηρεστεῖτο αὐτὴ νὰ τῷ παράσῃ στιγμὴν τινα συνεντεύξεως.

Ἡ βαρόνη ἀνέμενε τὴν ἀναπόφευκτον ταύτην συνέντευξιν καὶ εἰδοποίησε τῷ βαρόνῳ, ὅτι ἦτο ἐτοιμὴ νὰ δεχθῇ αὐτὸν ἐν τῷ δωματίῳ τῆς. Μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ κατευνάσῃ τὴν ταραχὴν τῆς καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς τοῦ ν' ἀρνηθῇ πάντα, οἰονδήποτε καὶ ἂν ἦγε τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεώς της.

Ὁ βαρόνος ἐνεφανίσθη μειδιῶν, εὐπάρυφος, νῦν τρεπιμέγας, ἐνδεδυμένος κομψῶς καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον ὄρμον. Ἐπεκλίθη φιλοφρονητικῶς ἐνώπιον τῆς συζύγου της, ἥτις ἀπιστρεφομένη ν' ἀντιχαιρετήσῃ αὐτὸν, διὰ σημείου μόνον προσεκάλεσε νὰ καθίσῃ.

— Ἄ! ἄ! εἶπεν, ἐξεπλάγητε πολὺ χθὲς κατὰ τὴν ἀφιξίν σας, διότι μὲ εὔρετε ἐνταῦθα εἰς τὸν οἶκόν σας ἐγκατεστημένον.

— Τρόντι, κύριε, ἀπάντησε ψυχρῶς.

— Δὲν ἀνεμένετε τὴν ἐκπληξίν ταύτην, δὲν ἔχω τὴν ἀ-

μία ἐκ τῶν κεντρικῶν ἐστιῶν τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως, εἰς ἣν καὶ μόνην ἢ κ. Γκίκα ἐξ ἀφοσιώσεως ἀφείρωσε τὸν βίον αὐτῆς.

Περίεργος παρατήρησις. Ὁ μὴν Ἰούλιος εἶνε ἐν Ἑλλάδι ὁ κατ' ἐξοχὴν ποιητοκτόνος μῆν. Ὡς ὁ Δίνος τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μυθολογίας ἀπέθνησκε δηγθεὶς ὑπὸ λυσσῶντος κυνός, ἀλληγορία τῆς ἀνοιξέως θνησκούσης ὑπὸ τῶν κυνικῶν καυμάτων, οὕτω καὶ πέντε Δίνους τοῦ νεαροῦ Ἑλικωνός μας ἀριθμοῦμεν ἀποδόντας τὴν τελευταίαν πνοὴν τῶν ἐν μηνί Ἰουλίῳ. Εἶνε οὗτοι ὁ Σούτσος, ὁ Κανδιάνος Ρώμας, ὁ Τανταλίδης, ὁ Βαλαωρίτης καὶ ὁ Ἰούλιος Τυπάλδος!

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΧΟΛΕΡΑΣ

(Εἰδικοῦ Ἀνταποκριτοῦ ΜΑΣ)

Θεσσαλονίκη, 20 Ἰουλίου 1883.

Ἡ τὴν χώραν τῶν Φαραῶ μαστιζοῦσα βροτολοιγὸς χολέρα ἀπέσπασε τὴν προσοχὴν πάντων ἀπὸ τῆς πολιτικῆς, καταστήσασα κύριον θέμα τὴν συζήτησιν πρὸς λήψιν προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τῆς διαδόσεως τῆς νόσου. Ἐπόμεινον ἦτο μετὰ τοσαύτην κίνησιν καὶ πάταγον τῶν ἐφημερίδων νὰ κινηθῇ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δυναμένων οἴτινες ἀξιοπαύτως μεριμνῶντες (καίτοι τὸ κακὸν ἀπέχει ἐτι παρ' ἡμῶν) συνέστησαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἀνωτέρου Τούρκου ὑπαλλήλου διατελοῦσα, ἔχουσα ὡς μέλη πολλοὺς ἐκ τῶν προκρίτων Μουσουλμάνων, Χριστιανῶν καὶ Ἑβραίων καὶ τοὺς κκ. προξένους τῶν ξένων δυναμειῶν, ὧν ἐζήτηθη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ φιλικὴ ἀρωγῇ, ἤρξατο ἐργαζομένη ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν. Καὶ πρώτον διήρξε τὴν πόλιν εἰς τέσσαρα

ξίωσιν νὰ πιστεύω ὅτι σὰς εὐφρέστησεν αὕτη· ἀλλ' ἀδιάφορον, ἦτο μία ἐκπληξίς. Ἐδῶ ἐκάματε θαύματα, κυρία βαρόνη, τὰ πάντα εἶναι μεγαλοπρεπῆ. Τὸ Βωκοῦρ, χάρις εἰς τὴν φιλοκαλίαν σας, ἔγινε παράδεισος. Δέξασθε τὰ εὐλικρινῆ συγχαρητήριά μου. Οἱ ἄνθρωποι ὑμῶν δὲν εἶχον δυναθῆ ἢ δὲν ἠθέλησαν νὰ μοι εἴπωσι πότε θὰ ἐπανήρξεσθε· δὲν σὰς ἐρωτῶ ποῦ μετέβητε, τοῦτο δὲν μ' ἀποβλέπει.— Ἐχων μεγάλην ἀνάγκην νὰ σὰς ἴδω, νὰ συνδιαλεχθῶ μαζὺ σας, ἐγκατεστάθην ἐνταῦθα ἀποφασίν ἔχων ν' ἀναμείνω τὴν ἐπάνοδόν σας καθ' ὅλον τὸ θέρος, ἐὰν ἤθελε γίνεαι ἀνάγκη. Ἀκρῶς, ἡ Ἐρριέττη ἐφάνη θελξικάρδιος, ὀλίγον δειλὴ, ἀμνηχανοῦσα ἴσως, ἀλλὰ φιλόστοργος ὅσον ἠδυνάμην νὰ ἐπιθυμήσω. Καλῶς ἐπράξατε μὴ διδάξασα αὐτὴν νὰ μισῇ τὸν πατέρα της. Τὰ μυστικὰ τῶν γονέων δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὰ τέκνα των· ἡμην βέβαιος ὅτι θὰ εὔρισκον τὴν Ἐρριέττην εἰς παντελῆ ἄγνοιαν ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Προκειμένου περὶ τοῦ Ραοῦλ, βαίνει καλῶς, προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν ἀξιωματικοῦ, θὰ διανύσῃ τὸ στάδιόν του καὶ τοῦτο πρέπει νὰ σὰς εὐχαριστῇ, ἥτις λατρεύετε τὰ τέκνα σας. . . Εἰς ἀνὴρ δύναται ἀφ' ἑαυτοῦ μόνος νὰ ριφθῇ εἰς τὰς περιπετειὰς τοῦ βίου καὶ ν' ἀναδειχθῇ, ἀλλὰ προκειμένου περὶ νεάνιδος, οἱ γονεῖς κατέχονται ὑπὸ διηνεκῶν ἀνησυχῶν, πρέπει νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἐπ' αὐτῆς, νὰ τὴν ἐδηγῶσι, νὰ σκέπτονται περὶ τοῦ μέλλοντος. . .

Μὲ ἀκούετε φιλαρέσκως, βαρόνη, ἂν καὶ εἴσθε ἀνυπόμο-

μεγάλα τμήματα ἅτινα πάλιν ὑποδιχρήθησαν εἰς μικρότερα τοιαῦτα, ἕκαστον τῶν ὁποίων προίσταται εἰς ἕκ τῶν προκρίτων ἢ τῶν κυρίων προξένων, ἐφ' οὗ θὰ ἐποπτεύῃ ἔχων ὑπὸ τὴν διαταγὴν τοῦ ἑνα ἢ πλείονας ὑπαλλήλους δημοστυνομικούς. Οἱ κύριοι ἐπόπται ἐπὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως εὐλόγως δύνανται νὰ αἰτήσωσιν ὅπως τοῖς ἀπονέμῃται ὁ τίτλος τοῦ τελεάρχου, ὃν ὁ μέγας πολίτης τῶν Θησίων ἔφερεν, ἐὰν βεβίως φέρουσιν ἀποτέλεσμα τι ὄχι κατὰ τῆς χολέρας, διότι ἐὰν πρόκειται νὰ μᾶς ἐπισκερθῇ, ἢ ἐπιτήρησις καὶ προμήθεια αὐτῶν δὲν θὰ σώσῃ τὴν πόλιν, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀληθῶς δυσώδους καταστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκονται πολλὰ τμήματα αὐτῆς, ἰδίως αἱ ἑβραϊκαὶ συνοικίαι αἵτινες πολλάκις καθίστανται ἀδιάσφατοι ὡς ἐκ τῆς ἐπισωρεύσεως ἀκαθαρσιῶν. Οὐχὶ σπανίως ἀπαντᾷ τις ἐν αὐταῖς κείμενα ἐν μακαρία καὶ ἁρμονικῇ καταστάσει πτώματα γαλῶν καὶ μυῶν καὶ ἄλλων κατοικιδίων ζῶων ἀποτελοῦντα συμπλέγματα, ἅτινα ἢ ἄκρα ἀνεκτικότητος τῶν δημοστυνομικῶν ὑπαλλήλων δὲν μεταβάλλει, θεωροῦσα ταῦτα ὡς ὠραϊσμούς τῆς πόλεως καὶ εὐρίσκουσα τὴν ἀπ' αὐτῶν δυσοσμίαν οὐχὶ δυσάρεστον. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἑβραϊκῶν αὐλῶν δὲν εἰσερχόμεθα, ἀφίνοντες τὸ ἔργον τοῖς κυρίοις ἐπόπταις. Τοῦτο μόνον λέγομεν ὅτι ἐὰν πράγματι θέλωσι νὰ ἀπολυμάνωσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν πόλιν, ἵνα εὐλογηταί τὸ ὄνομα αὐτῶν, δέον νὰ ἐπιστήσωσιν ἄκραν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀφίνοντες τὴν ἄρσιν τῶν πτωμάτων καὶ τὸν λευκασμὸν τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων δι' ἀπλῆς ἐπιχρίσεως ἀσβέστου τοῦ δημοστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ τοῖς ἰδιοκτῆταις, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αἱ οἰκίαι θὰ προσομοιάζωσι τάφοις κεκονιαμέναι, οἵτινες ἐξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι, ἐσωθεν δὲ γέμουσιν ὅσπερ νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Μὴ μιμνεῖσθε τοὺς Φαρισαίους, ἀλλὰ καθάρισατε πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος,

ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. Τί ὠφελεῖ ἡ ἀπλῆ σάρωσις τῶν ὀδῶν, ὅταν τὰ ἐκ τῶν ὑδρορροῶν καὶ τῶν πλυντηρίων ὕδατα ἐκχέωνται εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς ἀκαλυπτῇ, ρίπτωνται δὲ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τὰ ἀποκαθάρματα;

Ἐκ τῶν κκ. Προξένων ὁ τῆς Ἀγγλίας, ὡς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, ἐποπτεύων τμήματος τῆς παραλίας, ἐν ᾧ αἱ ἑβραϊκαὶ συνοικίαι, ἀπὸ τῆς προχθῆς ἐπέβαλε πᾶσι τοῖς ἰδιοκτῆταις ὅπως καθάρισον τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἀποβάλλοντες πᾶσαν ἀκάθαρτον καὶ μολυσματικὴν ὕλην ἀπὸ τῶν αὐλῶν, χρίσωσι δι' αὐτὰς ἐξωθεν δι' ἀσβέστου, προβάς μέχρι τοῦ ν' ἀπαγορεύσῃ αὐτοῖς τοῦ νὰ τρέφωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν κατοικίδια πτηνᾶ, ὧν ἐκάστη ἐκ τῶν ἀπόρων ἑβραϊκῶν οικογενειῶν ἐκτρέφει ζεῦγος ἐν και πλέον. Ἄλλ' ἀμφιβάλλομεν ἐὰν θὰ εἰσακουσθῇ, διότι οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης ἐν τρώγλαις μεσταῖς μολυσματικῶν ὕλων καὶ ἀκαθαρσιῶν διαιωμένοι, ἢ μάλῃμον ἐστιβασμένοι ὡς ταριχευτοὶ ἰχθύες, ἀγνιζόμενοι οὕτως ἀπροσώπως ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἰδιοτροπίας τοῦ κ. Blunt, φοβοῦνται μὴ κακὸν τι πάθωσιν.

Ὁ τῆς Ἑλλάδος κ. Γενικὸς Προξένος δὲν ἔχει πολὺ νὰ μεριμνήσῃ, διότι αἱ ἑλληνικαὶ συνοικίαι, ὧν μέρος θελεῖ ἐποπτεύει, συγκρινόμεναι πρὸς τὰς Ἑβραϊκὰς εἰσὶν ἐν ὑποφερτῇ καταστάσει. Οὐχ' ἤττον μετὰ ἀξιεπαίνου δραστηριότητος ἐπελήφθη τοῦ ἔργου.

Παρὰ τοῦ κ. Γενικοῦ Προξένου τῆς Ρωσίας, παρ' ᾧ ἐγένετο ἡ τελευταία συνεδρίασις, πολλὰ ἀναμένομεν κρίνοντες ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ δραστηριότητος, πρὸ παντὸς ὅμως τὴν ἄρσιν ἀπὸ μέσον τῆς Ἑλληνικῆς συνοικίας τοῦ βουλγαρικοῦ σεμιναρίου, ὅπερ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐστία μολυσμοῦ.

Εὐτυχῶς τὸ ἐν-αὐθα λοιμοκαθαρτήριον οἰκοδομηθὲν κατὰ τὸ 1863 ἀδραῖς δαπάνης τῆς Ὁθ. μ. Κυβερνήσεως ἐν τῷ κολπίσκῳ τῷ σχηματιζομένῳ ὑπὸ τῶν δύο Καραμπουρνῶ (Μεγάλου καὶ Μικροῦ) διατελεῖ κατ'επισημειωμένον, μὴ δυνά-

νος νὰ μάθετε τὸ αἷτιον τῆς ἐν Βωκοῦρ παρουσίας μου. Λοιπόν, ἵνα μὴ σᾶς βασανίσω πολὺ, θὰ σᾶς εἶπω ἀμέσως ὅτι ἤλθον ἐδῶ διὰ τὴν Ἐρριέττην.

Ἡ βαρόνη ἠσθάνθη φράικην καὶ ἀνετινάχθη ἀποτόμως.

— Περὶ τῆς θυγατρὸς μου! ἐπεφώνησε.

— Περὶ τῆς θυγατρὸς σας, ἐὰν εὐαρεστῆσθε, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος τονίζων τὰς λέξεις.

— Λοιπόν, κύριε, λοιπόν;

— Ὡ! τοῦτο εἶναι ἀπλοῦστατον· ἐσκέφθη ὅτι ἡ θυγάτηρ σας ἦτο ἐν ἡλικίᾳ γάμου καὶ εὔρον δι' αὐτὴν σύζυγον.

Ἡ βαρόνη ἠσθάνθη δεινὸν κτύπον ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς, τὸ δὲ ἐρύθημα ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς. Ἄλλ' ἤθελε νὰ μείνῃ ἥρεμος καὶ συνεκράτησεν ἑαυτὴν.

— Ἀληθῶς, κύριε, μ' ἐκπλήσσετε, ἀπήντησεν ἐν τούτοις σπεύδω νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἀνωφελῶς ἐκοπιάσατε. Δὲν εἶμαι διατεθειμένη ἀκόμη νὰ ὑπανδρεύσω τὴν θυγατέρα μου· ὅταν ἐπιστῇ ἡ στιγμή, ἢ μήτηρ αὐτῆς, ἀκούετε κύριε, ἢ μήτηρ αὐτῆς; θ' ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα, ἵνα εὕρῃ δι' αὐτὴν σύζυγον ἄξιον αὐτῆς.

Ὁ κ. Δεσιμαίτζ συνωφρυνώθη.

— Βαρόνη, ὑπέλαβε, φαίνεσθε λησμονοῦσα ὅτι τὰ δικαιώματα τοῦ πατρὸς εἶνε ἴσα τοῦλάχιστον μὲ τὰ τῆς μητρὸς. Ἡ Ἐρριέττη δὲν δύναται νὰ νυμφευθῇ χωρὶς τῆς συναίνεσεως τοῦ πατρὸς τῆς.

— Ὡ! πατὴρ τῆς εἴσθε τόσον ὀλίγον!

— Εἶνε σφάλμα σας· δὲν ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψετε τὸν σύζυγόν σας.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τὴν βαρόνης ἐξήφθησαν.

— Μὴ ἀναπολεῖτε εἰς τὴν μνήμην μου τὰ φρικτὰ πράγματα τοῦ παρελθόντος, κύριε, ἀνέκραξεν, οὐχὶ μὴ ἀναπολεῖτε ταῦτα!

— Ἔστω, εἶπεν, ἂς ἀφήσωμεν ταῦτα. Ἄλλως ἔχετε δίκαιον, πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἶπωμεν τώρα δὲν θὰ μετεβάλλεν οὐδὲ κατὰ κεραίαν τὴν κατάστασιν, ἣν ἐδημιούργησαμεν ἐπανέρχομαι εἰς τὸ θέμα μου. Παρουσιάζεται διὰ τὴν Ἐρριέττην μεγαλοπρεπὴς τύχη.

— Ἀλλὰ, κύριε, ὑπέλαβεν αὐτὴ, τίς ἢ ἐκ τῶν λόγων τούτων ὠφέλεια;

— Συγγνώμην, κυρία, θέλω νὰ σᾶς πληροφορήσω καλῶς.

Ἡ βαρόνη ἐποίησε κίνησιν ἀνυπομονησίας.

— Περιφρόνημος τύχη! ἐξηκολούθησεν ὁ Δεσιμαίτζ· λοιπόν, ἐγὼ θέλω τὸν γάμον τοῦτον, καὶ σεῖς φαίνεσθε θέλουσα νὰ ἀντιταχθῆτε εἰς αὐτόν.

— Ἀπολύτως, δι' ὅλων τῶν δυνάμεών μου.

— Ὁ λόγος σας οὕτως δὲν εἶνε ὁ τελευταῖος. Ὁ σύζυγός, τὸν ὁποῖον θέλω νὰ δώσω εἰς τὴν Ἐρριέττην, ὀνομάζεται Πέδρο Κάστορα.

— Δὲν γνωρίζω τὸν κύριον τοῦτον· ἢ Ἐρριέττη καὶ ἐγὼ οὐδέποτε ἠκούσαμεν τι περὶ αὐτοῦ.

— Δυνατὸν, ὁ κ. Πέδρο Κάστορα εἶνε βραζιλιανός, ἢ

μενον να δεχθῆ καθυφριζόμενος, ὡς ἐκ τούτου δὲν ὠρίσθη ὡς τόπος καθάρσεως τῶν ἐξ Αἰγύπτου προερχομένων καὶ ἡ Θεσσαλονίκη καὶ οὕτω χάρις εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ τιμιότητα τοῦ ἀνεγείραντο: κὺτὸ ἐργολάβου εἴμεθα μακρὰν τοῦ κινδύνου, τεύλαχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Κατῆς

Η ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1883

Ζάκυνθος, τῆ 17 Ἰουλίου 1883

Ἡ Ζάκυνθος ἐνδεδυμένη ἐαρινὰ ἱμάτια ἢ μᾶλλον ἡμίγυμνος ὡς δέσποινα ντεκολτέ, περιπατεῖ, κοιμάται, σφυρίζει, λούεται, ἐντροφᾷ ἐν ταῖς Ἑλθετικαῖς ἐξοχαῖς τῆς. Καὶ ἐνῶ αἱ Ἀθηναῖοι κινούνται, διασκεδάζουσι, ροφῶσι καὶ τὴν κόνιν τῶν ὁδῶν καὶ τὰς ἀπείρους ἐαρινὰς διασκεδάσεις, ἡ Ζάκυνθος καθεύδουσα μηδεμιᾶς εὐτυχούσα διασκεδάσεως, οὔτε ἐαρινῶν θεάτρων, οὔτε ὠδικῶν καφετειῶν, οὔτε Φαλήρων, οὔτε ἀεροτροχιοδρόμων, γελᾷ καὶ μακαρίως διέρχεται τοὺς θερινοὺς μῆνας, ἀναπνεύουσα τὴν αὔραν μιᾶς Βασιλικῆς ἐπαύσεως, τὴν αὔραν Φαληρικῆς θαλάσσης, τὸ ἄρωμα τῶν ἐξοχικῶν παραδεισῶν τῆς καὶ τὰς μεσονυκτίους ἐρατεινὰς σερενάδας τῆς.

* *

Πολλαπλαῖ ἐκατοντάδες χωρικῶν Ζακυνθίων μεταβαίνουνσι κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα πρὸς θερισμὸν δημητριακῶν καρπῶν. Ἐἶνε θαυμαστὴ ἡ καρτερία καὶ ἡ ἡρωϊκότης τῶν ἀγροτικῶν τούτων τέκνων ἐν τῷ πορισμῷ ὀλίγων κοιλῶν σίτου. Διασκορπίζονται ἀνὰ τὰς ἀπεράντους σιτοφόρους πεδιάδας τῆς Ἀκαρνανίας καὶ διημερεύουσι ὑπὸ τὰς καθέτους ἡλιακὰς ἀκτίνας τοῦ Ἰουλίου, ἐπιτελοῦντες ἐργασίαν μεταλλευτῶν, ἔχοντες ὡς στέγην τὸν ὀρίζοντα, ὡς

κλίνην ὅπως ἀναπαυθῶσι τὴν διάπυρον καὶ νυκτὶ ἐπι ξηρὰν καὶ ἐρπετοῖς πλήρη γῆν, ὡς πνοὴν δροσερὰ ἀνέμου ρεύματα θερμοῦ ἀέρος ἰκανοῦ πρὸς ἀπολύμανσιν ἀπάσης τῆς Αἰγύπτου, ὡς χλόην τοὺς ξηροὺς σιτοφόρους στάχεις καὶ ὡς σύνθετος ἀπόκτημα τοὺς πυρετούς. Καὶ ἀφοῦ μετὰ δεκαεπτάωρον ἀκατάπαυστον θερισμὸν σωρεύσωσιν ἰκανὰ δράγματα στάσεων, ἡ ἄπειρος ἐκείνη στρατιὰ τῶν ἐπιγείων μυρμηκῶν καθεύδει εἰς τὴν θερμὴν, οὐχὶ ἐρωτικὴν καὶ τρυφερὰν ἀγκάλην, ἀλλὰ τὴν ξηρὰν γῆν, ὅπως μασήσῃ ὡς ἀμβροσίαν μέλινα καὶ σκληρὸν ἄρτον, ροφήσῃ δὲ ὡς νέκταρ ποτάμιον θολὸν ὕδωρ, ὡς μόνην δὲ ἀλλὰ καὶ ἰκανοποιούσαν ἰδὸν ἰσθανόμενοι οἱ σταχυοφόροι οὗτοι μαχθῶσι τὴν ἀποταμίευσιν ἰκανῶν κοιλῶν σίτου πρὸς χειμέριον διατροφήν τῶν τέκνων αὐτῶν.

* *

Ἡ ἀνωτέρω ὄσφ ἀτελής ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἀκριβῆς εἰκὼν δύναται νὰ παραστήσῃ κατὰ προτέγγισιν τὴν λήξασαν ἐκλογικὴν κίνησιν. Ἐνταῦθα ἴσταντο οὐχὶ μία, ἀλλὰ δύο ἀντιμέτωποι στρατιὰ πρὸς κατάκτησιν, οὐχὶ πλέον δραγμάτων ττάσεων ἀλλὰ ψήφων. Τὰ δύο ἀντιπαλαίοντα κόμματα τὰ ἤδη πολυετῶς ἀντιμαχόμενα ἐρρωμένως ὑπεστήριξαν πολυτρόπως τοὺς ὑποψηφίους αὐτῶν. Καὶ μοιολοῖ ἡ πολιτικὴ μερὶς τοῦ Λομβάρδου πρὸ τριακονταετίας νική, ἡ ἀντίθετος ἡ τοῦ κ. Ρώμα ὑπέδειξε ὑποψήφιον μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἐλπίδος ἐπιτυχίας, μετὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι ὑποστηρίξουσα τὸν Ἰωάννην Πλέτσαν πρῶτον δήμαρχον ὑποστηρικθῆντα καὶ ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς πολιτικῆς μερίδος τοῦ Λομβάρδου ὅτι ἴσως ἐκτίσαστο καὶ ἰδίως ψήφους, μετὰ τῆς ἐπίσης ἀληθοῦς ἐλπίδος, ὅτι δύο τῶν κομματάρχων τοῦ Λομβάρδου ἤδη συνταχθέντες τῇ μερίδι τοῦ κ. Ρώμα ἠδύναντο ἀκούσας ψήφους μετ' ἑαυτῶν ν' ἀποσπᾶσθαι καὶ μετὰ τῆς εὐλόγου πεποιθήσεως ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ Λομβάρδου καὶ ἐπομένως ἡ ἀνευ ἀρχηγίας, ἀνευ διευθύνσεως Λομ-

οἰογένειά του περιρῆν ὡς ἡ τῶν Μεδίνα-Κέλι, ἡ τῶν Γουατεμάλα, ἡ τῶν Ἀρκτος, ἡ τῶν Ἀλβε, καὶ κατὰγεταὶ ἐξ Ἰσπανίας ὁ Πέδρο εἶνε καὶ αὐτὸς εὐγενῆς καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόντων του εἶνε καὶ ἐκατομμυριούχος.

— Τί ὠφελεῖ τοῦτο ἐμέ; Ὅθ ὑπανδρεύσω τὴν θυγατέρα μου κατὰ τὴν καρδίαν τῆς, οὐδέποτε δὲ διὰ τὰ χρήματα.

— Τὰ χρήματα, κυρία, τὰ ὅποια φαίνεσθε ὅτι τοσοῦτον ἀποστρέφεσθε, δὲν δύνανται νὰ βλάψωσι κατ' οὐδὲν τὰ πράγματα τῆς καρδίας. Προσθέτω ὅτι ἀπὸ πολλοῦ γνωρίζω τὸν Πέδρο Κάστορα καὶ εἶναι φίλος μου.

— Ἀ!.. Κακὴ σύστασις!

— Ἀγαθὴ τύχη, εἶπεν ὁ Δεσιμαῖζ χαιρετῶν μὴ ἀποκρύπτετε τὴν ἰδέαν σας, κυρία βαρὼν. Προστίθημι ἀκόμη ὅτι ὁ Πέδρο Κάστορα ἀγαπᾷ πολὺ τὴν Ἑρριέττην.

Ἡ βαρὼν ἐξέβαλεν ἐπιφώνησιν καὶ ὑπέβαλε μετὰ εἰρωνίας.

— Ἀληθῶς εἶναι πολὺ ἀλλόκοτον τοῦτο. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀγαπᾷ τὴν θυγατέρα μου, τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζει, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε εἶδε καὶ περὶ τῆς ὁποίας πιθανῶς οὐδέποτε ἤκουσε νὰ γίνεταί λόγος ἢ παρ' ἡμῶν!

— Ἀπατάσθε, βαρὼν, ὁ Πέδρο Κάστορα γινώσκει τὴν Ἑρριέττην, τῆς ὁποίας εἶδε τὴν ἐν οἴκῳ μου πανομοιότυπον εἰκόνα.

Νέα ἐπιφώνησις τῆς κυρίας Δεσιμαῖζ.

— Λοιπὸν, εἶπε μετὰ τοῦ αὐτοῦ εἰρωνικοῦ ὕφους, διότι

παρατήρησε τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἐπιτυχεῖ φωτογραφίαν, διὰ τοῦτο ὁ κ. Πέδρο Κάστορα σας ἠσθάνθη ἀναγεννώμενον ἐν αὐτῷ τοσοῦτω βίαιον πάθος διὰ τὴν θυγατέρα μου;

— Μάλιστα!

— Τῇ ἀληθείᾳ, τοῦτο εἶναι γελοῖον, καὶ θὰ ἐγέλων, μάλιστα, θὰ ἐγέλων ἀπὸ καρδίας ἐάν ἠδύνῃμην ἀκόμη νὰ πράξω τοῦτο. Ἀλλὰ μέχρις αὐτοῦ, κύριε. Ἐάν μόνον τοῦτο εἴχετε νὰ μοι εἴπητε, θὰ ἐπράττετε κάλλιον νὰ μὴ ἐλαμβάνετε τόσον ἐνόχλησιν.

— Ἐχετε ὑπέψει, κυρία, ὅτι ἐπιθυμῶ τὸν γάμον τοῦτον.

— Καὶ ἐγὼ τὸν ἀποκρούω, διότι εἶναι ἀδύνατος!

— Διατί ἀδύνατος;

— Εἶπον ἤδη τοῖς λόγους μου ἐπιθυμῶ νὰ φυλάξω τὴν θυγατέρα μου πλεονῶν ὅσον τὸ δυνατόν μακρότερον χρόνον, ὅταν δὲ θ' ἀποφασίσω νὰ τὴν ὑπανδρεύσω, θὰ ζητήσω νὰ εὔρω τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ δυνηθῶ ἀφάδως νὰ ἐμπιστευθῶ τὴν φροντίδα τοῦ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν εὐτυχῆ τὸν δὲ ἄνθρωπον τοῦτον θ' ἀγαπήσῃ ἡ Ἑρριέττη, διότι δὲν παραδέχομαι τὸν γάμον ἀνευ ἀμοιβαίας συμπαιθείας, ἀνευ τοῦ ἐρωτος, τοῦ ἀληθοῦς ἐρωτος.

Ἡπατήθην ἐγὼ ἀναξίως, δοκίζομαι δὲ ὅτι δὲν θὰ ἀπατηθῆ καὶ ἡ θυγάτηρ μου! Ἐπαγρυπνῶ καὶ θὰ δυνηθῶ νὰ τὴν ὑπερασπίσω ἐναντίον σας, ὅστις θὰ ἐζητεῖτε νὰ τὴν παραδώσετε εἰς ἕνα τῶν φίλων—φρονῆ τις μοῦ λέγει τοῦτο—ἀντὶ αἰσχροῦ ἀγορᾶς.

βαρδιακή στρατιά, θά ἐπολέμει ὡς πυλεμᾶ στρατός ἀνευ στρατηγού ὡς διεθύνεται πλοῖον ἀνευ κυβερνήτου.

Ἡ ἀπονοὰ τοῦ Λομβάρδου τοσοῦτον ἀπλοῦν γεγονός καί ὅμως ὡς ἀποτέλεσμα δυνάμενον νά ἔχη τήν ἀπώλειαν μιᾶς ἐκλογῆς, τήν ἤτταν ἑνός κόμματος. Εἰς τόν γινώσκοντα τήν τελευταίαν τριακονταετῆ ἱστορίαν τοῦ τόπου τὸ τοιοῦτον φαίνεται τοσοῦτον συνεπές, ὥστε οἱ ὑπολογισμοί τοῦ κόμματος τοῦ κύριου Ρώμη δέν ἦσαν ἰσως ἐσφαλμένοι. Ὅτε κατὰ τὸ 1852 τὸ ριζοσπαστικὸν ἐνατύθα κόμμα ἠγωνίζετο κατὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀγγλικῆς προστασίας, ὁ κ. Λομβάρδος μετέρχετο λαϊκώτατα τὸν ἱατρός τὴν εὐφυίαν τοῦ νεανίου προῖδων ὁ τότε παλαιστής τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ Ἰωάννου Λιγαράς, κατέπεισεν ὅπως δεχθῆ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ βουλευτοῦ. Ὁ Λομβάρδος γενόμενος βουλευτὴς ἠσπάσατο τὸ κόμμα ὅπερ ὡς πόθον εἶχε τὴν ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου, ἔλαβε τὴν σειομένην αὐτοῦ σημαίαν καί με σπιθαράν τὴν χεῖρα τὴν ἐπέηξε, σημαιοφόρος αὐτὸς γονόμενος. Ἐπὶ τὴν πολύπονον καὶ πολύρροον ἐκείνην σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ προόδου συνέρρευσαν τοσαῦτα πλήθη, ὥστε κατὰ τὴν δωδεκάτην Ἰόνιον Βουλὴν ὅτε οἱ ψηφοφόροι ἦσαν εὐαριθμότατοι, ἡ δὲ Ἀγγλικὴ Προστασίαν ἔθηκεν εἰς ἐνέργειαν πᾶσαν πίεσιν κατὰ τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ, ἐξελέγησαν ἐκ τοῦ κόμματος ἐκεῖνου καὶ οἱ δέκα βουλευταὶ· αἰετοπετὴ δὲ μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Ἐνώσεως ἤρατο τὸ κόμμα ἐκεῖνο τὴν νίκην, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀνδρική εὐφυχία ἦσαν τὰ κοινὰ στολισματα τῶν πολιτῶν. Ἡ ἔνωσις ἐπραγματοποιήθη, ἡ ἐντολὴ τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος συνετελέσθη, ὡς φόρον δὲ εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀκουράστους αὐτοῦ σκαπανεῖς ἀνέδειξεν ὁ τόπος τὸν πρώτον ὑποψήφιον δῆμαρχον τοῦ κόμματος τοῦ Λομβάρδου τὸν ἀρχαῖον πολεμάρχον τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ Ἰωάννην Λιγαράν δι' ἐμφαντικωτάτης καὶ καταπληκτικῆς ψηφοφορίας. Ἡ μεγάλη πλειονό-

της τοῦ τόπου, ἡ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περιβαλοῦσα διὰ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης αὐτῆς τὸν Λομβάρδον, ἔκρινε δίκαιον ὅπως ἐξακολουθήσῃ συντασσομένη καὶ ὑποστηρίζουσα αὐτόν. Εἶνε δὲ τιμῆς καὶ ἀναγκαρῆς ἄξιον ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτῆ μερίς συνεκρατήθη στερεὰ καὶ ἐπαυξανομένη τριάκοντα ἤδη ἐτι, καταγαγοῦσα νίκας ἐπιφανεῖς καθ' ἀπάσας τὰς βουλευτικὰς καὶ δημοτικάς ἐκλογάς, ἄχρι καὶ τοῦ ὑστάτου δημοτικοῦ συμβούλου. Καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτῆ μερίς συνεκρατήθη ἐν ἀξιοτίμῳ εἰλικρινεῖα, μολονότι τὰ ὀκτὼ δέκατα τοῦ μετὰ τὴν ἔνωσιν πολιτικοῦ βίου ἐτέλεσεν ὁ Λομβάρδος ἐν καταφώρῳ ἀντιπολιτεύσει, μολονότι καὶ ἐν τῇ βραχείᾳ κυβερνητικῇ ἰσχύϊ οὐδὲ ἐν τῶν συνήθων κυβερνητικῶν ρουσετίων ταῖς πολιτικοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀπενέμετο.

Τίς δεσμός συνέχει καὶ συγκρατεῖ τὴν ἐπιζήλον ταύτην ἰσχύϊ; Τοῦ Λομβάρδου ἡ πολιτικὴ ὑπεροχὴ εἶνε τοιαύτη ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπνηεῖς πολέμιοι αὐτοῦ τὴν ἀνομολογοῦσιν ὑποστηρίζοντες τὴν ὑπαρξίν ἄλλ' οὐχὶ τὴν παντοκρατορίαν αὐτοῦ. Ὁ Λομβάρδος ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ὄλην πολεμήσας τὴν Ἀγγλικὴν Προστασίαν καὶ ἀντιταχθεὶς διὰ καρτερικωτάτου σθένους καὶ συντριβούσης πολιτικῆς εὐγλωττίας κατὰ κραταιᾶς δυνάμεως ὁ διὰ τοῦ ὄγκου ἐξήκοντα πληρεξουσίων ριφθεὶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολυπλάγχτου ἔθνοσυνελεύσεως καὶ διὰ τῆς προσχωρήσεως αὐτοῦ τῷ νεαρῷ τότε κόμματι τοῦ Κομμουνδούρου κατορθώσας τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς χώρας ἀπὸ ἐπαναστατικῆς κυμάνσεως τὸ μέλος τοῦ κραταιοτάτου ὑπουργείου τοῦ 1867, ὁ μελισταγῆς ρήτωρ τῶν βουλῶν καὶ ἀπηνέστατος διώκτης τῶν προσωπικῶν ὑπουργείων καὶ τῆς Αὐλικῆς Καμαρίλλας ὁ τιμωρὸς τοῦ σιμωνιακοῦ ἄγους τοῦ 1874 ὁ κυριώτατος μοχλός, ἡ δεξιὰ χεὶρ, ὁ ἐπίσημος ἀνάδοχος τοῦ ὑπουργείου τοῦ 1875 καὶ τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φέρων τὴν ἐμφαντὴ εὐ-

Ὁ κ. Δεσιμαῖζ ὠχρίσας καὶ ἔδῃε τὰ χεῖλην ἔτοιμος δὲ νὰ παραφερθῆ ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἑαυτοῦ.

— Δὲν θὰ προσπαθίσω νὰ μεταβάλω τὴν ὀλίγον κολακευτικὴν περὶ ἐμοῦ γνώμην σας, ἀπήντησε, διότι θὰ ἀπετύγχανον ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ νὰ πιστεῖσετε ὅτι θέλω ὅσον καὶ σεῖς τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἐρριέττης. Ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ ὡσαύτως νὰ ὑπανδρευθῆ κατὰ τὴν καρδίαν τῆς, ὅταν δὲ γνωρίσῃ τὸν Πέδρο Κάστορα θὰ τὸν ἀγαπήσῃ.

Παράδοξον μειδιάμα διωλίσθητε διὰ τῶν χειλέων τῆς βαρόνης.

— Δὲν πιστεύω τοῦτό, ὑπέλαβεν, ἄλλως ἢ Ἐρριέττη δὲν θὰ ἴδῃ ποτὲ τὸν κύριον τοῦτον.

— Ἀπατάσθε, βαρόνη· ἀπὸ τῆς γῆς ἄμα ἀφίχθητε ἔγραψα εἰς τὸν κ. Πέδρο Κάστορα, θὰ λάβῃ τὸ γράμμα μου σήμερον καὶ αὐριον πρὸ τῆς νυκτός· θὰ ἦνε βεβαίως ἐδῶ.

— Τί! ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη μετ' ἀγανακτήσεως, ἐπράξατε τοῦτο χωρὶς νὰ μοὶ εἰδοποιήσῃτε, ἀνευ τῆς ἀδείας μου;

— Τὸ ἐπράξα. Ἐνόμισα ὅτι ἐδικαιούμην, ἀνευ τῆς ἀδείας σας, νὰ προσκαλέσω ἕνα τῶν φίλων μου, ἵνα διέλθῃ ἡμέρας τινὰς πλησίον μου ἐν τῷ οἴκῳ τῆς συζύγου μου.

— Ἄ! εἴσθε πάντοτε ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος! ἀπήντησεν ρίπτουσα ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα περιφρονήσεως.

— Δὲν ἔσχον εἰσέτι τὸν καιρὸν νὰ νὰ μεταβληθῶ, εἶπεν. Ἀλλὰ κυρία ἀγνοεῖται ὅτι, ἵνα ἐπιτύχῃ τις τὸν σκοπὸν, πρέπει νὰ ἐξεύρῃ τὰ μέσα;

— Ὁ κύριος οὗτος δὲν θὰ γίνῃ δεκτὸς ἐνταῦθα.

Ὁ βαρόνος ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν μειδιῶν.

— Δὲν φοβοῦμαι τοῦτο, εἶπεν, εἴσθε καλῶς ἀνατεθραμμένη καὶ γυνὴ τοῦ κόσμου, ὅπως μὴ προσενηχθῆτε βαναύσως εἰς νεανίαν ἐξαίρετον, διακεκριμένον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καὶ ὅστις, πρὶν σὰς γνωρίσῃ, θαυμάζει καὶ σέβεται ὑμᾶς. Ἐὰ τὸν ἴδῃτε καὶ θὰ φανῆτε μάλιστα εὐπροσήγορος, ἐπειδὴ ὁ νεανίας οὗτος δὲν ὑποπτεύει τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τοῦ μακροῦ ἡμῶν χωρισμοῦ.

— Ἀλλὰ τέλος, κύριε, τί ἐλπίζετε;

— Τὸν γάμον.

— Ὅχι, ὄχι!

— Θὰ μεταβάλῃτε γνώμην!

— Ποτέ!

— Βαρόνη, μὴ εἴσθε τοσοῦτον ἐπίμονος ὁ Πέδρο Κάστορα δὲν εἶνε τυχαῖός τις· τὸ προσόντα του τὸν καθιστῶσιν ἀξιολογώτατον νεανίαν· θὰ σὰς ἀρέσῃ, ὅπως θὰ ἀρέσῃ καὶ εἰς τὴν Ἐρριέττην. Δὲν εἶνε μόνον ὑπέρπλουτος, ἀλλ' ἀκόμη τίμιος, ἀγαθὸς καὶ γενναϊόφρων. Σὰς βεβαιῶ, δὲν συνέλαβον ἐγὼ πρῶτος τὴν ἰδέαν τοῦ γάμου του, οὐδὲ ὠμίλησά ποτε περὶ ὑμῶν καὶ τῆς Ἐρριέττης. Ἰδὼν καὶ θαυμάσας τὴν φωτογραφίαν ἐπρώθη. Εἶπέτε ὅτι τοῦτο εἶνε ἀλλόκοτον, ἀλλ' ἀδιάφορον πῶς ὁ ἔρωσ ἔρχεται, ἀφοῦ ὑπάρχει. Ναι, ὁ Πέδος Κάστορα ἀγαπᾷ τὴν Ἐρριέττην καὶ μοὶ ἐζήτησε τὴν χεῖρά της.